

РЕШЕНИЕ

№ 378

гр. Пещера, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, III ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. В.

при участието на секретаря Евелина Н. Генинска
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. В. Гражданско дело №
20225240100515 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на Гаранционен фонд, ЕИК 121446665, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2 против Г. А. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Пещера, ул. „Свобода“ № 5, за осъждане на ответника Г. Г. да заплати на ищеца Гаранционен фонд сумата в размер на 4985,57 лв., като парична равностойност на 2549,08 евро по курса за деня, от които: 2077,70 евро, представляващи обезщетение за имуществени вреди, възстановени на Национално бюро на българските автомобилни застрахователи (НББАЗ) във връзка с претенция на Националното бюро на автомобилистите на Германия, за щетите по увредените тревна площ, автобусна спирка и два броя дървета от пътнотранспортно произшествие (ПТП), настъпило на 26.09.2016 г. в Германия, причинено от ответника при управление на лек автомобил „БМВ 320“, с рег. № *** и 471,38 евро такса за обработка на щетата по фактура № 3000007167/24.03.2017 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 13.04.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че на основание чл. 559, ал. 1, т. 1 от КЗ и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г. (на основата на чл. 6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС), във връзка с предявена на 10.04.2017 г. претенция от НББАЗ, при спазване на законоустановения срок по щета № 120235/10.04.2017 г., ищецът Гаранционен фонд е възстановил на НББАЗ, в качеството му на компенсационен орган сумата от 4985,57 лв. чрез банков превод на 24.04.2017 г., като парична равностойност на 2549,08 евро по курса за деня, от които:

2077,70 евро обезщетение и 471,38 евро такса обработка по фактура № 3000007167/24.03.2017 г. във връзка с претенция на Националното бюро на автомобилистите на Германия.

Сочи се, че към датата на образуване в Гаранционен фонд на щета № 120235/10.04.2017 г. международното регулиране на претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Германия, чрез изплащане на обезщетение в размер на 2549,08 евро и всички разходи за щетите по увредените тревна площ, автобусна спирка и два броя дървета в Германия, е било вече извършено от Националното бюро на автомобилистите на Германия в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ, като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС, с прилагането от българското бюро на чл. 559 и чл. 561 от КЗ. В производствата пред двата компенсационни органа за определяне и изплащане на обезщетението са били направени разноси, които на основание чл. 559, ал. 2 от КЗ Гаранционният фонд задължително възстановява.

Твърди се, че виновен за щетите е ответникът Г. А. Г., който на 26.09.2016 г. в Германия, при управление на лек автомобил „БМВ 320“, с рег. № ***, след употреба на алкохол, е загубил контрол над управлението на автомобила, отклонил се надясно от пътното платно и се забил в автобусна спирка, като по този начин е причинил процесното ПТП. Сочи се, че в нарушение на чл. 461 във вр. чл. 483 от КЗ ответникът е управлявал увреждащия лек автомобил „БМВ 320“, с рег. № ***, без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата и часа на ПТП. Твърди се, че с регресна покана ответникът е бил поканен да възстанови платеното от Гаранционния фонд обезщетение, но не е погасил задължението си.

По изложените съображения ищецът моли съда да уважи предявения иск. Ангажира доказателства. Претендира разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Г. Г., чрез назначения му особен представител адв. Н. М. - АК - Пазарджик, в който релевира възражение за недопустимост на предявения иск с довода, че ответникът не е собственик на моторното превозно средство, за което липсва задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Оспорва изцяло предявения иск по основание и размер. Прави възражение за погасяване на вземането, поради изтекла погасителна давност. Оспорва съдържанието на следните представени към исковата молба писмени доказателства: съобщение за ПТП и фактура № 3000007167/24.03.2017 г. В съобщение за ПТП били изписани различни данни относно датата и часа на ПТП. Не ставало ясно как е определена таксата за обработка по щета, какви външни разходи и разходи за превод на документи са сторени. Липсвали данни регресната покана за плащане да е изпратена до ответника.

Ответникът Г. А. Г., чрез назначения му особен представител адв. Н. М. - АК – Пазарджик, моли предявения иск да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

Ищецът Гаранционен фонд, редовно призован, не изпраща процесуален представител в открито съдебно заседание. Депозира писмено становище по делото, с което поддържа исковата молба и моли исковата претенция да бъде изцяло уважена. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание ответникът Г. Г., чрез назначения му особен представител адв. Н. М., поддържа отговора на исковата молба, с изключение на релевираното в него възражение, че в съобщение за ПТП от 26.09.2016 г. (протокол за ПТП) са изписани различни данни относно датата и часа на ПТП. Счита, че се касае за техническа грешка при превода, която е допусната единствено и само на първа страница на превода на български език на въпросния документ - съобщение за ПТП от 26.09.2016 г. Изразява становище за неоснователност на предявения иск и моли да бъде отхвърлен.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона, становищата на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото Съобщение за ПТП от 26.09.2016 г. (протокол за ПТП), скица на произшествието, протокол за резултати от медицинско изследване за съдържание на алкохол в кръвта от 17.10.2016 г. (в заверени преписи на немски език и превод на български език) и албум със снимки, се установява, че на 26.09.2016 г., около 07:00 часа, в гр. Мюнхен, ответникът Г. А. Г. е управлявал лек автомобил „БМВ 320Д“, с рег. № RB9266PT, като се движел по ул. „Карл Маркс Ринг“ в посока на движението „юг“. Малко преди отбивката на ул. „Герхард Хауптман Ринг“, на автобусна спирка „Оскар Мария Граф Ринг“, ответникът се отклонил с автомобила надясно от пътното платно, ударил се в две дървета и преминал през тревната площ към навеса на автобусната спирка, която също ударил. При това били нанесени големи щети на автомобила, автобусната спирка, тревната площ и двете дървета. На местопроизшествието пристигнали полицейски служители от Полицейска инспекция 24 в гр. Мюнхен. На ответника бил извършен тест за употреба на алкохол, който отчел концентрация на алкохол в издишвания въздух от 1,03 промила. По случая била образувана полицейска преписка № BY8524-013472-166. Ответникът бил заведен от полицейските служители в Института по съдебна медицина за вземане на кръвна проба. Там, след съгласие от негова страна, му била взета кръвна проба, като била отчетена концентрация на алкохол в кръвта му 1,91 промила.

От представената по делото Справка от базата данни на Информационния център към Гаранционен фонд, на основа на подадени данни от застрахователни компании на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, моторно превозно средство с рег. №

PB9266PT е имало сключена застраховка за периода от 08.09.2015 г. до 07.09.2016 г. към ЗД „Бул Инс“ АД, като към датата на ПТП – 26.09.2016 г. за посочено МПС не е имало сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По повод отправено искане от Националното бюро на автомобилистите в Германия - Дойчес Бюро Грюне Карте Е.Ф. с реф. № BG-281.323-2016-B, с писмо-отговор от Национално бюро на българските автомобилни застрахователи (НББАЗ) с реф. № GF-13-783-D до Националното бюро на автомобилистите в Германия - Дойчес Бюро Грюне Карте Е.Ф. (в заверени преписи на немски език и превод на български език), е предоставена информация на немското бюро, че към дата 26.09.2016 г. лек автомобил „БМВ 320Д“, с рег. № PB9266PT, не е застрахован и е с обичайно местодомуване в България.

Видно от представеното Решение от 02.11.2016 г. на Районен съд - Мюнхен (в заверен препис на немски език и превод на български език) ответникът е управлявал процесното МПС с концентрация на алкохол в кръвта от 1,9 промила и е предизвикал ПТП, при което възникнала нетна щета, преценена в размер на 14 500,00 евро за трето лице, поради което му е било отнето СУМПС.

О т представеното писмо от 17.02.2017 г. от Бюро Шмиц ГмбХ – оторизирано от Националното бюро на автомобилистите в Германия да обработи случая до НББАЗ и фактура от 31.01.2017 г. (в заверен препис на немски език и превод на български език) е видно, че разходите за ремонт на увредените вещи от процесното ПТП възлизат на 2077,70 евро, за което е била издадена фактура № 201772004/31.01.2017 г.

С писмо Бюро Шмиц ГмбХ е уведомило НББАЗ, че следва да заплати пълния размер на щетата по издадената фактура № 17-15974 от 17.02.2017 г., равняващ се на 2458,35 евро, от които: 2077,70 евро - щети, 69,00 евро – разходи за разследване и 311,65 евро – такса (без ДДС) по посочена банкова сметка, като изрично е отбелязано, че отговорността за ДДС се прехвърля към получателя на услугата.

От приложеното по делото преводно нареждане (л. 26 - л. 28) се установява, че на 22.03.2017 г. НББАЗ, в качеството си на компенсационен орган по чл. 506 от КЗ, е заплатило на Националното бюро на автомобилистите в Германия сумата в размер на 2458,35 евро по щета с техен реф. № GF 16 783 D и реф. № BG18724-16 от 26.09.2016 г. на НББАЗ.

От представената Претенция за възстановяване на изплатено обезщетение от НББАЗ на Бюро Шмиц ГмбХ по щета, причинена от незастраховано МПС с българска регистрация, с изх. № 1-0868/03.04.2017 г. се установява, че НББАЗ е отправило искане до ищеца Гаранционен фонд да бъде възстановена заплатената от НББАЗ на Бюро Шмиц ГмбХ сума в общ размер на 2549,08 евро, от които: 2077,70 евро - обезщетение и 471,38 евро - разходи по фактура.

Изготвен е Доклад по щета за имуществени вреди № 120235/10.04.2017 г. от ГФ с посочена сума за предявяване по „регрес“ в рамер на 4985,82 лв., която сума е била преведана на НББАЗ на 24.04.2017 г. по щета с реф. № GF 16 783 D, видно от представеното преводно нареждане (л. 30).

Видно от представената по делото регресна покана с изх. № ГФ-РП-679/28.09.2021 г., ищецът ГФ е поканил ответника Г. А. Г. да му заплати сумата от 4985,82 лв., представляваща обезщетение за виновно причинени имуществени вреди с управлявания от него лек автомобил „БМВ 320“, с рег. № ***, без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на 26.09.2016 г. на територията на Германия. От представеното по делото известие за доставяне се установява, че пратката е непотърсена и върната.

От изготвената и неоспорена по делото съдебно-икономическа експетриза, която съдът кредитира като обоснована и обективно изготвена от лице с необходимите специални знания, се установява, че с платежно нареждане от 24.04.2017 г. ищецът Гаранционен фонд е извършил банков превод към НББАЗ в размер на 4985,57 лв. и основание за плащане „Ваш GF 16DЦ 120235/2017“. Вещото лице е констатирало, че изплатената сума от 4985,57 лв. включва обезщетение в размер на 4063,63 лв. и 921,94 лв. – такси, като последната сума е формирана по следния начин: 731,44 лв. – такса за обработка по щета № GF 16 783 D, 161,94 лв. – външни разходи и 28,56 лв. – разходи за превод на документи. В открито съдебно заседание вещото лице пояснява, че общият сбор на сумите, посочени по пера, съответства изцяло на претендирания от ищеца размер.

От заключението на изслушаната по делото съдебна автотехническа експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира като обективно, обосновано и компетентно изготвено от вещото лице, се установява следния механизъм на ПТП: На 26.09.2016 г., около 07:00 часа, в светлата част на деня при добри пътно-климатични условия - благоприятно време и суха пътна обстановка лек автомобил „БМВ 320Д“, с рег. № РВ9266РТ, управляван от ответника Г. Г. се е движил в гр. Мюнхен, по ул. „Карл Маркс Ринг“, към района на автобусна спирка „Оскар Мария Граф Ринг“, като извършвал лъкатушешко движение при неустановена скорост. На около 20 метра преди автобусната спирка, автомобилът рязко променил посоката на движението си, дължащо се на действие или бездействие от страна на водача му в посока надясно и извън пътното платно. Посоката на автомобила била под остър ъгъл спрямо оста на пътя от порядъка на 20-30 градуса, при което през наличния бордюр навлязъл в тревната тротоарна площ от дясно и се ударил с предна дясна и странична част в ствола на първото налично дърво. След този първи удар автомобила се насочил занасяйки се странично и напред, където се ударил в предната странична и лява част в областта на предната лява врата във второто близо до спирката съседно дърво. След втория удар автомобилът, изминавайки 3-5 метра напред и под ъгъл по тротоара се ударил с предната дясна част и странично първо в страничната дясна стъклена стена на спирата,

а след това и в колоната придържаща тази стена и спрял пред намиращата се редица от седалки. От техническа гледна точка настъпилите увреждания на двете крайпътни дървета, прилежащата им затревена площ и цитираните елементи на конструкцията на спирката са получени по установения механизъм на произшествието. При това, вещото лице дава становище, че е налице причинно-следствена връзка между описания механизъм на ПТП и описаните в доклада по щетите нанесени имуществени вреди.

При така установените правнорелевантни факти, съдът намира от правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 559, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 558, ал. 7 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД.

Неоснователно е релевираното от ответника възражение за недопустимост на предявения иск. Ирелевантно е обстоятелството дали ответникът е собственик на управляваното от него увреждащо МПС. От значение и то за основателността, а не за допустимостта на предявения иск е дали за това МПС има или липсва задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

В изпълнение на чл. 10 от Директива 2009/103/ЕО относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка, КЗ предвижда компенсационен орган, натоварен с изплащане на обезщетение за вреди, причинени от превозно средство, за което не е било изпълнено задължението за застраховане. Съгласно чл. 25 от посочената Директива, ако превозното средство не може да бъде идентифицирано или в двумесечен срок от произшествието не е възможно да бъде установено застрахователното предприятие, увреденото лице може да представи претенция за обезщетение пред органа за изплащане на обезщетения в своята държава-членка на пребиваване. Обезщетението се изплаща съгласно разпоредбите на чл. 9 и 10. В този случай и при спазване на разпоредбите на член 24, параграф 2, в полза на органа за изплащане на обезщетения възниква вземане към Гаранционния фонд на държавата-членка, в която обичайно се намира превозното средство, когато застрахователното предприятие не може да бъде установено.

Съобразно КЗ, за България този орган е НББАЗ, който съгласно чл. 517, ал. 3 от КЗ възстановява пълния размер на платеното обезщетение на компенсационния орган в държава членка и встъпва в правата на увреденото лице спрямо Гаранционния фонд в случаите на незастраховано моторно превозно средство. Гаранционен фонд се явява краен платец на обезщетението за вреди по смисъла на чл. 561, ал. 1 от КЗ и възстановява сумите, изплатени от бюро по чл. 506 от КЗ, когато то в съответствие с международните договори, по които е страна, е заплатило обезщетения за вреди.

Съгласно разпоредбата на 559, ал. 1 от КЗ Гаранционният фонд

възстановява суми, изплатени от компенсационен орган на държава членка, когато моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република България и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят, а съгласно ал. 3 на същата норма след изплащането на обезщетението по ал. 1 Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и за разходите за определянето и изплащането му.

Следователно фактическият състав на предвидената в чл. 559, ал. 3 от КЗ регресна отговорност на причинителя на щетите включва установяването на следните факти: възникване на застрахователно събитие – ПТП на територията на Република България или на територията на друга държава членка, причинено от МПС, което обичайно се намира на територията на Република България; липса на застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; изплатено застрахователно обезщетение от компенсационен орган на държава членка; възстановяване на изплатените суми от ГФ. При наличието на тези предпоставки ГФ, като лице изпълнило чужд дълг, разполага с регресен иск против прекия причинител на вредата и може да се суброгира в правата на увреденото лице до размера на изплатеното обезщетение. За да бъде ангажирана деликтната отговорност на ответника да възстанови стойността на причинените вреди, които са следствие на виновното му и противоправно поведение, обаче е необходимо да бъдат доказани и елементите на непозволеното увреждане.

Задълженията, произтичащи от непозволено увреждане, следва да се уреждат от правото на държавата, на чиято територия е настъпил деликта. Доколкото в конкретния случай произшествието е настъпило на територията на Германия, приложимо е немското право. Институтът на непозволеното увреждане е регламентиран в Немския граждански кодекс - § 823 до § 853. Съгласно основния текст на § 823 от Немския граждански кодекс всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму.

За уважаване на предявения иск по чл. 559, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 558, ал. 7 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД в тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно и главно доказване по чл. 154, ал. 1 от ГПК, следните материалноправни предпоставки: 1) настъпило ПТП на територията на друга държава-членка (Германия) по вина на ответника, който е управлявал МПС, което обичайно се намира на територията на Република България, без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; 2) причинени от виновното поведение на ответника щети на увредените тревна площ, автобусна спирка и два броя дървета в Германия и техния размер; 3) причинната връзка между механизма на ПТП и нанесените щети; 4) че ищецът е възстановил сумите, изплатени от съответния компенсационен орган като застрахователно обезщетение в полза на увредения.

В случая от събраните по делото доказателства - съобщение за ПТП от 26.09.2016 г. (протокол за ПТП), скица на произшествието, протокол за резултати от медицинско изследване за съдържание на алкохол в кръвта от 17.10.2016 г., Решение от 02.11.2016 г. на Районен съд – Мюнхен и

извършената съдебна автотехническа експертиза, съдът намира за безспорно установено, че на 26.09.2016 г. гр. Мюнхен, Германия, е настъпило ПТП, с участието на лек автомобил „БМВ 320Д“, с рег. № РВ9266РТ, управляван от ответника Г. А. Г. в пияно състояние, в резултат на което са нанесени щети по автобусна спирка „Оскар Мария Граф Ринг“, тревната площ и двете дървета в близост до нея. Вина за настъпилото ПТП има ответника, който при управление на лекия автомобил в нетрезво състояние е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата – същият под влиянието на алкохол (с концентрация на алкохол в кръвта от 1,9 промила) е загубил контрол над управлението на автомобила и се отклонил надясно от пътното платно, като се ударил в две дървета и преминал през тревната площ към навеса на автобусната спирка, в която също се ударил. Причинените щети са в причинно-следствена връзка с виновното противоправно поведение на ответника.

Съгласно чл. 1, пар. 4, б. „а“ от Директива 2009/103/ЕО, където е дадено определение за понятието „територия, на която обичайно се намира превозното средство“ и в контекста на чл. 482, ал. 1, т. 1 от КЗ територия, на която обичайно се намира моторното превозно средство, е територията на държавата, където е издаден регистрационният номер на моторното превозно средство, независимо дали е постоен или временен. В случая, видно от приложените по делото доказателства, лекият автомобил марка „БМВ 320“, управляван от ответника при настъпване на ПТП, е с български регистрационен номер - рег. № ***. Следователно територията, на която обичайно се намира процесният лек автомобил, е Р.България.

От приложената справка от базата данни на Информационен център към ГФ, на база на подадените данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застрахователната полица за лекия автомобил, управляван от ответника, сключена със ЗД „Бул Инс“ АД, е изтекла на 07.09.2016 г. Поради това съдът приема, че към датата на настъпване на ПТП – 26.09.2016 г. за лекия автомобил не е имало валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, чиито покрит риск съдържа и обезщетяване на вреди от настъпване на ПТП от застраховател.

Компенсационният орган на държавата - членка по местонастъпването на ПТП е самостоятелно отговорен за компенсирането на потърпевщата страна, като прилага правните норми на страната, на територията на която е възникнало застрахователното събитие при определяне на отговорностите и оценка на компенсациите. Подлежат на обезщетение, както изплатената сума на потърпевщата страна по ликвидиране на щетите, така и изплатените суми за външни услуги (хонорари за вещи лица, юристи и други), такси за обработка на претенциите. В Решение № 1/02.02.2011 г. по търг. дело № 263/2010 г. на ВКС, II т.о., е прието, че при чуждестранен елемент в правоотношението (дължимо обезщетение на чуждестранно лице и поправяне на вредите в чужбина), размерът на обезщетението не може да се определи по средни пазарни цени в България, защото това не би довело до пълното обезщетяване на вредите. Затова в случая не е меродавна стойността на ремонта по средни цени в България, а тази, определена от компенсационния орган в Германия, отразена в приложените по делото документи.

Според чл. 561, ал. 1 от КЗ Гаранционният фонд, когато е краен платец, възстановява от Фонда за незастраховани МПС на бюро по чл. 506 от КЗ суми, когато то в съответствие с международните договори, по които е страна, е заплатило обезщетения за вреди, а според ал. 2 на същата разпоредба ГФ възстановява от Фонда за незастраховани МПС на бюро по чл. 506 от КЗ суми и когато в съответствие с международните договори, по които то е страна, е заплатило присъщите разходи по обработка на претенции, във връзка с пътнотранспортните произшествия по ал. 1, за които не е изплатено обезщетение. Следователно съгласно разпоредбите на чл. 561, ал. 1 и ал. 2 КЗ ГФ следва да възстанови на НББАЗ обезщетението за вреди и присъщите разходи по обработка на претенцията.

Установи се по делото, че компенсационният орган в Германия е заплатил на увреденото лице обезщетение за нанесените вреди. След това, на основание чл. 517, ал. 3 от КЗ, НББАЗ е възстановило на чуждестранния компенсационен орган размера на платеното и е встъпило в правата на увреденото лице спрямо ГФ - в случай на незастраховано МПС.

От извършената по делото съдебно-икономическа експертиза по безспорен начин се установи и това, че ГФ е възстановил на НББАЗ обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 4985,57 лв. (левава равностойност на 2549,08 евро), в т.ч. всички разходи за щетите по увредените 2 броя дървета, тревна площ и автобусна спирка и разходите по обработка на претенцията. Плащанията на задълженията от страна на Гаранционния фонд в полза на НББАЗ и от НББАЗ на Бюро Шмиц ГмбХ – оторизирано от Националното бюро на автомобилистите в Германия са направени на основание чл. 561 от КЗ, чл. 559, ал. 3 от КЗ и чл. 34, ал. 3 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд. Съгласно изричната разпоредба на чл. 559, ал. 3 от КЗ, след изплащането на обезщетението Гаранционния фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера именно на платеното обезщетение и лихви, както и за разходите за определянето и изплащането му. В случая последните са в причинно – следствена връзка с настъпилото увреждане. Представените от ищеца разходооправдателни документи и заключението на вещото лице по приетата съдебно-икономическа експертиза по категоричен начин доказват предявената претенция и по размер.

Неоснователно е релевираното от ответника, чрез назначения му особен представител адв. Н. М., правопогасяващо възражение за изтекла погасителна давност. Съгласно чл. 378, ал. 6 от КЗ регресните и суброгационни иски на застрахователя по застраховки „Гражданска отговорност“ по т. 10 - 13, раздел II, буква „А“ от приложение № 1 срещу причинителя на вредата се погасяват в срок 5 години, считано от датата на извършеното плащане на застрахователното обезщетение на третото увредено лице. Тази уредба е приложима и по отношение на регресните иски на Гаранционен фонд, като застрахователят има право на законната лихва върху претендираната сума, считано от поканата за плащане към причинителя на вредата. При действието на КЗ (отм.) е формирана непротиворечива съдебна практика, според която началният момент, от който започва да тече петгодишният давностен срок за упражняване на регресното право на ГФ, е моментът на изплащане от страна

на ГФ на обезщетението по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите - в този смисъл Решение № 178/21.10.2009 г. по т.д. № 192/2009 г. на ВКС, II т.о., Решение № 53/16.07.2009 г. по т.д. № 356/2008 г. на ВКС, Решение № 15/04.02.2011 г. по т.д. № 326/2010 г. на ВКС, II т.о. В случая по безспорен начин се установи, че ищецът ГФ е изплатил с платежно нареждане от 24.04.2017 г. на НББАЗ исковата сума и до подаването на исковата молба на 13.04.2022 г. общата 5-годишна давност по чл. 110 от ЗЗД не е изтекла. Следователно ГФ е упражнил предоставеното му от закона суброгационно право в рамките на установения в чл. 110 от ЗЗД давностен срок и вземането му не е погасено по давност.

Неоснователно е наведено от ответника, чрез назначения му особен представител адв. Н. М., възражение, че липсват данни регресната покана за плащане да е изпратена до ответника. Видно от приетото като писмено доказателство по делото известие за доставяне, до ответника е изпратена регресна покана с изх. № ГФ-РП-679/28.09.2021 г., която е върната непотърсена. Дори да се приеме, че ответникът не е поканен от ищеца да възстанови претендираната сума, доколкото действително поканата не е получена от него, то липсата на покана е свързана със забавата на длъжника, а не с възникване вземането на ищеца при осъществяване на предпоставките на чл. 559, ал. 3 от КЗ. С подаване на исковата молба ответникът се счита за поканен, поради което именно от този момент се присъжда и законна лихва върху претендираната сума по суброгацията.

По гореизложените съображения съдът приема, че предявеният иск е доказан по основание и размер и следва да бъде изцяло уважен.

Като законна последица от уважаването на иска следва да се присъди и законната лихва за забава върху исковата сума от 4985,57 лв., считано от датата на подаването на исковата молба в съда – 13.04.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, каквото искане изрично е направено от ищеца в исковата молба.

По разноските:

При този изход на правния спор право на разноски има ищецът. Същият своевременно е направил искане за присъждане на разноски, както следва: 199,42 лв. - за държавна такса, 400 лв. - за възнаграждение за особен представител на ответника, 300,00 лв. - за съдебно-икономическа експертиза и 400 лв. - за съдебна автотехническа експертиза, за реалното заплащане на които е представил писмени доказателства – платежни документи. Ето защо, на основание чл. 78, ал. 1 от НК, в полза на ищеца следва да бъде присъдена сумата в общ размер на 1299,42 лв. – разноски по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. А. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Пещера, ул. „Свобода“ № 5 да заплати на Гаранционен фонд, ЕИК 121446665, със седалище и адрес

на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2 сумата в размер на 4985,57 лв., представляваща регресно вземане за изплатено обезщетение за имуществени вреди, възстановени на Национално бюро на българските автомобилни застрахователи във връзка с претенция на Националното бюро на автомобилистите на Германия, за щетите по увредените тревна площ, автобусна спирка и два броя дървета, в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 26.09.2016 г. в Германия, причинено от ответника Г. А. Г. при управление на лек автомобил „БВМ 320“, с рег. № ***, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 13.04.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Г. А. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Пещера, ул. „Свобода“ № 5 да заплати на Гаранционен фонд, ЕИК 121446665, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата в размер на 1299,42 лв. – разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд - Пазарджик в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Банкова сметка, по която могат да бъдат платени суми те, присъдени в полза на ищеца Гаранционен фонд, съгласно чл. 236, ал. 1, т. 7 от ГПК (л.3 от делото) - IBAN: BG66UNCR7630 1009 5185 01.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____